

skal være Object for denne Beskættning, idet § 9 nærmest tænker paa den Anvendelse, der gives, og § 10 nærmest tænker paa den Oprindelse, hvorfra Indtægterne hidrøre. Det 3ar Endringsforslag, der ere foreslaaede, ere af en lidet indgribende Beskættning. Naar det nemlig i § 9 udtrykkelig opregnes, at ogsaa det skal indbrages under Beskættningen, som anvendes til Gaver, frembyder sig her den Betragtning, at det Samme vil blive beskættet to Gange, idet der i § 10, c bestemmes, at det, der anvendes til Gaver, skal indbrages under Beskættningen. Det Sidste er aldeles i sin Orden, det Første er ikke ganske heldigt. Det er dog ikke saameget dette Hensyn, der har bestemt Udvalget til at foreslaae, at det skal udgaae, da det er Noget, der vil kunne møde i flere Tilfælde, at det Samme beskættetes to Gange; men det synes obisft at opstille det som noget Truende, at man skal svare Skat af Gaver, da disse jo dog i andre Henseender ogsaa ere af oconomisk Interesse for Communen og dens Fattigvæsen. I § 10 opstilles først de Kilber, hvorfra Indtægterne tages, og dernæst det tilsvarende Fradrag, der stæer: fra Industri og Handel — Driftsomkostningerne; fra Embedsgagen — Udgifterne til Contoirsthold o. s. v. Fra Veieindtægten mene vi at Udgifter til Vedligeholdelse af Eiendommen bør fradrages, og vi have stillet Forslag i den Retning, skjøndt vi antage, at det Samme vilde være funden ad Fortolkningens Veie; men vi ansee det rigtigst, at det udtrykkelig siges. Med Hensyn til § 14 har Udvalget foreslaaet en noget anden Termin, end der her er fastsat. Der er nemlig i Lovforslaget bestemt, at den hele Umdeling af Skattebilletter skal stæe i Begyndelsen af Januar Maaned. Det vil let sees, at Forberedelsen, der maa gaae forud for Oprævningen, ikke kan være fuldendt i dette Qvartal, og at altsaa, da Skatten skal opkræves qvartalsvis, maatte den første Gang opkræves for et halvt Aar, saa at det medfører den Ulempe, at man har maattet opstille to Alternativer, nemlig at Skatteindtægten snart beregnes efter det foregaaende Aar og snart efter det næstforegaaende Aar, da de virkelige Indtægter i det foregaaende Aar af Mange ikke vilde kunne opgjøres inden den Tid og man

altsaa, hvor Selvangivelse anvendes, maa gaae tilbage til det næstforegaaende Aar. Den, der saaledes engang var bleven et Aar tilbage, maatte vedblive at være det, og man maatte altsaa føre særlige Protokoller for disse Personer. Den hele Banstællighed vil formeentlig bortfalde, naar man lader hele Oprævningen begynde med den første October, da Enhver saa maatte kunne være paa det Nene med sine Indtægter i det foregaaende Aar, og Oprævningen vilde da kunne stæe i Januar Qvartal for dette Qvartal. Det næste Endringsforslag er en Redaction. Der er Tale om, at de Paragrapher af denne Lov, der angaae Beregningen af Indtægt, Skatteindtægten og Reglerne om Dverskjon, skulle afstrykkes paa Skattebilletter. Naar man seer hen til disse Paragrapher, vil det sees, at man ikke godt kan fordre dem trykte paa selve Listen, men at de maae følge paa særskilt Papir, og foruden at den nævnte Angivelse af Paragrapherne formeentlig ikke er fuldstændig, synes det naturligere at opregne disse Paragrapher. Med Hensyn til § 18 har Udvalget, der iøvrigt saa temmelig har opnaaet Enighed, ikke kunnet blive enigt, idet et Mindretal har foreslaaet en ny Paragraph. Hele Udvalget — Mindretallet subsidiairt — er enigt i, at ved den Offentliggjørelse, der bliver omdeelt, maa Medsættelsen i Henhold til §§ 6, 7 og 15 kunne bortfalde. Med Hensyn til § 7 maa den naturligvis bortfalde, da § 7 er bortfalden, og med Hensyn til § 15 vil det dog vist ikke kunne være nogen Hemmelighed, at en saadan Medsættelse har fundet Sted, men det er ikke ønskeligt, at den i den Grad springer Enhver i Øinene, at man blot ved at følge ned ad en Rubrik paa Listen strax seer det. Gjennem en Udregning vil det alligevel kunne findes. Med Hensyn til § 23 gik Udvalget oprindelig ud paa, at Udgifter for Overtællingscommissionens Vedkommende stulde bestemmes af Indenrigsministeriet. Da man tog Anstød deraf, er det blevet henvisst til Finantsloven. Derimod kunde der Intet være at erindre, hvis Udgiften afholdtes af Statskassen, men da Meningen er, at den skal afholdes af Communen, synes det ikke vigtigt, at Bestemmelsen dærom tages i Finantsloven. Der kan vist heller ikke være nogen Betænke-